

Eeva Oksalan huikeasti soiva viulu sykähdyttää

Nokian Kesäteatterin lavalla kiehuu tänä suvena mustalaisveri

Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen -musikaali perustuu Maksim Gorkin novelliin, Emil Lotianun elokuvaan ja Martti Pulakan näytelmäversion.

Musiikki on Jevgeni Dokan, Jyrki Heikkilän ja kapellimestari Sami Varvion käsialaa. Jukka Salmelan ohjaaman esityksen kohokohta on Eeva Oksalan tunteikas viulu, joka saa vilunväreet kulkemaan yleisön selkäpiissä.

Päivi Kuokkanen

Viime perjantaina tuli nähtyä, kuinka kesäteatterin esiintyjä hotkaisee saamansa onnittelevan kimpun suuhunsa.

Kydessä oli näet herkullinen porkkananippu ja onniteltavana esiintyjänä ihana heppa, joka osasi tylyllikäästi kumartaen kiittää ihastunutta yleisöä.

Mikäpä mustalaisleiri se on, jossa eivät hevoses käyseenle. Sen on oivaltanut Nokian kesäteatteri, joka on satsannut jälleen kiitettävällä tavalla tämän suven esitykseensä *Mustalaisleiri* muuttaa taivaaseen.

Mukaansa tempaava Jevgeni Dokanin ja Jyrki Heikkilän musiikki Sami Varvion taitavalla sovituksella maustettuna hurmaa.

Ilan yllättäjä on kuitenkin Eeva Oksala, jonka ranskalainen viulu itkee ja nauraa mustalaisleirin tulisten tunteiden tulkkinä.

Nokian Kesäteatterin kuvan suven musikaalin, *Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen* ihastuttavia yllättäjiä ovat viulisti Eeva Oksala (vas.) ja Niina Siren-Haapasaaari Raddana (toinen vas.).

Unkarilaiseen czardas-musiikkiin sekä mustalaismusiikkiin erikoistuneen muusikon soittoa

Muutam
kohtaukset
ovat
jopa
maalauksellisia.

on nautinnollista seurata. Oksala eläytyy upealla tavalla kappaleisiin ja loihlii näin sykähdyttäviä tunnelmia.

Teatterimiljöö toimii oivallisesti unkarilaisena aromaisemana ja suurtilallisen pihana.

Jukka Salmelan ohjaus käyttää hyväksi luonnon näyttämöä kokonaisuudessaan. Muutamat kohtaukset ovat jopa maalauksellisia.

Nykypäivän teemoja

Näytelmän juoni ei ole kovin ih-

meellinen. Se perustuu Maksim Gorkin tarinaan, Emil Lotianun elokuvaan ja Martti Pulakan kirjoittamaan näytelmäversion.

Tarina käsittelee Moldovan mustalaisten elämää 1900-luvun vaihteessa.

Yksi mustalaisista on hevosvaras Loiko Zobar, joka rakastuu noidaksi kutsuttuun Raddanaan. Haukaksi rislityä Zobaria varoitetaan työtöstä, mutta mies ei siitä välitä.

Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen sisältäen paljon tunteikasta musiikkia ja tanssia. Heli Pitkän koreografia on unkarilaisen

kansantanssin riehakasta liikekielellä.

Ihmiset purskahtavat lauluun tuon tuostakin, kertoakseen iloistaan ja suruistaan. Erityisen ihastuttavalla kuulostaa laulu mustalaisten omalla kielellä.

Jevgeni Dokan musiikki ei katkaise tunnelmaa, vaan jatkaa dialogia saumotta. Puhe ja musiikki keskustelevat sujuvasti keskenään.

Mustalaisleiri ajetaan pois ihmisten ilmoilta ja se joutuu jatkuvasti muuttamaan, kuulo- taako tulutta?

Rasismien ja vapauden kaippuun rinnalla musikaalissa kulkee vahvana myös kuoleman teema: arpa on heitetty, korit on katsottu, mustalainen ei voi kohtaloaan muuttaa.

Ihastuttava Radda on ihastuttava

Mainitsen vain muutamaa näyttelijän nimeä, vaikka kiitosta voisi suitsuttaa monelle muulekin.

Niina Siren-Haapasaaari on ke-

Aivan
lopussa
mustalaisveri
sitten traagisesti
kiehahtaa.

syttämättömän Raddana luonnonlahjakkuus, jonka notkea varsi ja sulava käynti ihastuttavat. Siren-Haapasaaari osaa laulaa ja tanssia, lisäksi hänen ulkoinen olemuksensa sopii erittäin hyvin mustalaisnaisen rooliin.

Jari Välimäki on komearaaminen mies, joka laulaa hyvin ja istuu sulavasti myös ratsun selkään.

Vain hieman enemmän tulusuutta ja inohimoa olisi kaivannut heidän esittämiensä roolihenkilöiden välille. Aivan lopussa mustalaisveri sitten traagisesti kiehahtaa.

Rami Mäkelä on luonteva näyttelijä ja oivallinen Zobarin ystävä.

Anja Sillman on temperamentikas noita Isergill, joka näkee ja varoittaa näkemästään.

Vahvaääninen Riku Hakala tekee jälleen vakuuttavaa työtä heimon vanhimpana.

Näyttelijät ovat eläytymisessä eritasoisia, yhteistä on kuitenkin energinen heittäytyminen yhteiseen projektiin.

Lapset ovat riemastuttavia ja pieninkin heistä kuvaavaa ilmeitä myöten mukana.

Puvustus ei jätä arvailujen varaan, kuka on mustalainen, kuka tilanomistajien perhettä.

Vain häitarinsoitajan, Sami Varvion, osuus olisi voinut kiinnittää enemmän huomiota. Mies soittaa komeasti, joten myös pooka voisi olla vähän korkeampi.

Nokian Kesäteatteri on jälleen kerran täyttynyt odotukset yllädyttävistä teatteri-illasta.